

ad s. 3. β. For Finantsaaret 1858—59 bevilget 9,746 Rd. Forhøielsen hidrører fra de høie Fouragepriser.

ad s. 3. γ. I Finantsloven for 1858—59 er til denne Post bevilget 1,583 Rd. Forhøielsen hidrører fra, at det er paatænkt i Overeensstemmelse med vedlagte Overslag at anvende 179 Rd. 72 β. til en Hovedreparation af Landkutteriets Bygninger i Kolding, medens der for Finantsaaret 1858—59 kun hertil er bevilget 172 Rd. 72 β. Desuden agtes ligesom i sidstnævnte Finantsaar 275 Rd. anvendt til Vedligeholdelsesarbejder ved bemeldte Bygninger og 100 Rd. til Vedligeholdelsesarbejder ved Koldinghuus Slotsruin.

ad s. 3. δ. Som for Finantsaaret 1858—59.

I Finantsloven for 1858—59 er til Bakkhuusleie opført 400 Rd. Da det imidlertid har været forbundet med Vanskelighed at erholde nogle af de paagældende Bakkhuusrum bortleiede for en aarlig Leie af 60 Rd., medens man ikke har fundet Leietagere til de øvrige, tør man ikke beregne nogen større aarlig Indtægt end 60 Rd.

ad t. Som i Finantsloven for 1858—59.

ad u. 1. Til nærmere Oplysning medfølger en Oversigt over de i ethvert Amt beliggende Veie, som vedligeholdes for Veikassens Regning og over de i Medhold af Lov 21de Marts 1855 foreslaaede nye Veianlæg, med speciel Angivelse af samtlige Udgifter, samt over Anvendelsen af Summen til „Almindelige Udgifter.“

Jøvrigt bemærkes:

ad γ. Samtlige Udgifter for Vedligeholdelsen, incl. Lønningen, Administrationsudgifter m. m. ere anslaaede til circa 1900 Rd. pr. Mill. For Aaret 1858—59 var Udgiften anslaaet til 2118 Rd. pr. Mill. Aarsagen til en saa betydelig Redfættelse maa hovedsagelig søges i, at der efterhaanden er opsamlet betydelige Materialbeholdninger ud over det virkelige aarlige Forbrug, hvortil der i flere Districter har været for stærk Tendens. Dette Forhold vil nu efterhaanden blive reguleret, saaledes at det Opsamlende forbruges, og at der kun aarlig anskaffes det virkelige Behov. En, dog ikke betydelig, Redfættelse er tillige opnaaet ved, at der er regnet paa noget billigere Priser end for indeværende Aar, og endeligen vil Beskyrelsens alvorlige Stræben efter overalt at haandhæve god og fornuftig Deconomie i alle Retninger ogsaa have nogen Deel i Resultatet. Imidlertid har Veldirectionen dog ikke turdet nære noget bestemt Haab om, at Udgifterne i de paafølgende Aar ikke atter vil stige endeel, formeentligen dog neppe over 2000 Rd. pr. Mill. Jøvrigt bemærkes, at der til Anbringelse af Sikkerhedsgelændere paa Veiene vil i 1859—60 medgaae et noget større Beløb, end der tidligere hertil har været anvendt.

De ved Hovedlandeveienes Vedligeholdelse fast ansatte Veimænd have i Løn og Huusleiehjælp hver 156 Rd. aarlig, med Undtagelse af Veimændene paa de Kjøbenhavn nærmeste 2 Mill af Helsingørs og Roeskilde Veien, der have hver 168 Rd. aarlig. Foruden bemeldte Løn er der ved Tillægsbevillingslovene for de 3 sidste Finantsaar tilstaaet hver Veimand et Tillæg af 36 Rd. aarlig. Ingenieurcorpset har gjort opmærksom paa, at det i Reglen ikke længer er muligt at faae dygtige, arbejdsføre Veimænd til en aarlig Løn af ialt 156 Rd., og det er kun paa Grund af de tilstaaede Tillæg, at det har været muligt endnu i det Hele taget at beholde en nogenlunde god Veimandsbesætning. I Realiteten maa derfor dette Tillæg betragtes som en Deel af den tilstaaede Løn, som det nu ikke mere lader sig gjøre heelt at fratage Veimændene, saalænge der ikke indtræder en betydelig og varig Redfættelse i Priserne paa de vigtigste Livsformødenheder. Med det ommeldte Tillæg vil en Veimand erholde